

til statskassen, melder regeringen pas, men det får jo regeringens sande hensigter til at lyse i neon. Det er jo rart at vide for befolkningen, men det er sørgeligt for miljøet.

Niels J. Langkilde (KF):

Det er en trist dag for miljøet i dag, for alt tegner til, at dette beslutningsforslag bliver nedstemt. Trods mange gode bemærkninger både her og i udvalgsarbejdet kan man altså ikke besinde sig til at stemme for. Jeg kunne forstå, man ville stemme imod dette her, hvis man sagde, at der ikke var noget behov for braklægning længere – at der er så store stigninger i kornpriserne overalt, at i løbet af nogle ganske få måneder er der ikke nogen, der vil braklægge mere. Jeg tror ikke, det bliver tilfældet.

Jeg vil så også sige, at så sent som i går aftes var jeg ude til et møde, hvor der var jægere, hvor der var beskyttere, hvor der var Dansk Vandrelaug og masser af andre organisationer, der færdes ude i det fri. De havde ét stort ønske til os. Det var, at vi ville gøre noget ved vådbrak – det, at man kunne sørge for, at der kom nogle flere fugtige områder og fugtige enge, og på den måde kunne man gavne jagten, skabe bedre naturoplevelser og give langt flere muligheder for vores fugle. Netop for fuglene vil vådbrak være et aktiv. Det ser vi af den svenske undersøgelse – som netop gælder vore fugle – som er udkommet. Den bør give stof til eftertanke.

Den siddende regering har været lidt fremme på et tidspunkt med, at vi kunne udnytte braklægningsordningerne langt mere til miljøformål. Hatten taget af for det. Men jeg synes, den siddende regering nu stiger af og ikke længere vil gå de skridt, vi kan, og bruge de nødvendige kræfter i EU på at få lov til at gå denne vej.

Vi må sige, at den strategi, som Venstre og Det Konservative Folkeparti her fremlægger, er helt i tråd med det, der er ideerne bag habitatområdet – om at skabe grønne korridorer gennem landskabet, hvor fugle, dyr, insekter og fisk får langt bedre levevilkår.

Jeg tror, den siddende regering om ganske kort tid vil se, at de er nødt til at følge dette her, men så kan det selvfølgelig være, at det er med et lovforslag, de selv kommer med. Det vil vi ikke være ærgerlige over. Vi vil acceptere det, for det vigtigste er, at der sker nogle naturforbedringer, og det vil vi gerne lægge stemmer til, uanset hvem der fremsætter det.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det, vi står over for nu, er et eksempel på Venstres nye taktik i Folketinget: hvis de øjner en chance for at opnå et resultat, så skynder de sig at sætte det til afstemning med en samlet pakke vel vidende, at så er der ingen, der kan støtte det samlede forslag.

Det, der er en udmærket ting i det forslag, som Venstre har her, er vådbrak, og det, der skal være kendetegnet ved den er jo, at den skal kunne græsses, for ellers har den ingen rensende effekt. Den rensende effekt ligger i, at man kan græsse, og derfor er det en utrolig god ting, hvis man kan bruge braklægningsordningen til vådbrak forstået på den måde, at man kan få lov at græsse der. Der er faktisk tilslutning til i den anden side af salen, at man skal prøve at gå den vej – braklægningsordningen som sådan er efter min opfattelse skudt i hovedet, men hvis vi kan bruge den til at få startet væsentlig flere vådbraksområder f.eks. a la det, der er i Skjern Å-projektet, hvor man oversvømmer, derefter græsser, og så bagefter spiser vi koen. Det er på den måde, man får fjernet kvælstof og får udnyttet det på en fornuftig måde og får lavet nogle meget værdifulde naturområder.

Det vil jeg så imidlertid tage initiativ til, når Venstre nu ikke vil være med til bare at lave en beretning på det spørgsmål, enten ved at vi laver en beretning i udvalget på det, eller ved at jeg i næste samling tager initiativ til et beslutningsforslag sammen med f.eks. regeringen og SF på dette område.

Jeg synes bare, at det er sådan en ultimativ politik, Venstre fører. Det er klart, at man så kan få en debat fra denne talerstol, og man kan prøve at sige, at så er der andre, der ikke vil miljø, men det er i realiteten det modsatte, der sker: Venstre fører en konfrontationspolitik og ikke en politik, der går ud på at opnå de resultater, som man kunne i det forslag, de selv har fremsat. Men sådan er det.

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det har været en anelse forunderligt at følge dele af denne debat. Indimellem er det næsten lykkedes Venstres og De Konservatives ordførere at få det til at fremstå, som om de er de mest progressive, der overhovedet eksisterer i dette Folketing, når det gælder miljøpolitikken.

Må jeg sige det på den måde, at når vi har en række problemer på dette område, så er det bl.a., fordi det fundament, vi arbejder under i